

סניף "שמרו משפט" * ב"ד מיוחד לקחו על: הזמנות, עיקולים, סיוכים, היתרי ערבות, פסקי דין, גיטין * ומן לבע"ד שלא קופחו מכותם: לבחירת הבי"ד, ולדין גמור, ולמחוק דנתני, ולמאן בברורות, ובמוענים

הכרות בי"ד [ג]: שהגט של צירל כלום-האכהייוער מלאנדן - פסולה והיא "אשת איש" גמורה

הן פנה לבית דינינו הרב מנחם מענדל כלום נ"י מקרית יואל מאנרוי ניו יארק בעש"ק פרשת תצוה ו' לחודש אדר תשס"מ לפ"ק, וערער מיד לאחר שנתבצע עליו "גט מעושה" ע"י הבריונים הידועים לשמצה, "בנופיית המעשים" שכירי חרב - המקננים בתוככי עיר מאנסי, [שבעד בצע כסף - כבר הכשילו רבים באיסור "אשת איש" - ובהכנסת ממיעת "ממזרים" במחנינו, ה"ן]. וסיפר, איך שנוכל אחד הזמין אותו לפגישה בביתו בברוקלין - ביום ה' פרשת תצוה לעת ערב - בעד "עסקנות" מצוה, וכשנכנס לתוך ביתו - קפצו עליו כשבעה בריונים מוסוים ותפסוהו, ולקחו ממנו את כל חפיציו - כולל: בתי עינים שלו - וה"סעל פאון, וכיסו את עיניו - וכבלו את ידיו באזיקים, ואיימו עליו - שאם לא יגרש - לא יצא חפשי מתחת ידם, וגם יכוחו מכות רצח - עד כדי מיתה, ובלילה הובילוהו ב"קאר" עם שומרים וקשור עינים - משך שני שעות למק"א [מאנסי] - ושם החזיקוהו חבוש כל הלילה, ובבוקר הוזהרוהו - שאם לא יציית להם לומר ככל אשר מצווים עליו, או יחזיקוהו תפוס לזמן ארוך בלתי מוגבל - ואפילו ששה חדשים, וענה להם "הרי אתם יודעים שהנני כבול בידכם - ואין לי ברירה אחרת"... אח"כ אמרו לו - שמוכרח לקבל ממון [מ"י אלף דולר], וכשמאין - רצו לתוחבו בע"כ לתוך כיסו, וכשלא הניח להם - שמוה לתוך כובעו שהיה מונח שם, וכשורקם משם - שמוה לתוך הקופסא שהניחו בו כל חפיציו שלקחו ממנו - שהיה מונח אצלם, אח"כ אילצוהו למנות שליח לצות לכתוב גט - ולומר כל אשר ציווהו, בעוד שנאלץ לעמוד בחרד חשוך - כשפניו מוסכים אל הקיר - ומסובב עם שומרים מוסוים. וככה - כמצב זה, כפורה ליתן גט לאשתו צירל בת מו"ה ישראל יחזקאל אלתר האכהייוער נ"י מלונדון - ביד "שליח קבלה" מוסוה, ולאחר שהיה תפוס אצלם י"ט שעות - שמוהו קשור עינים ב"קאר", וכשהניחוהו לצאת - זרקו אחריו לחוץ - הקופסא שהמעות [וחפיציו שלקחו ממנו] - היו מונחים שם, ותיכף נסעו מהר משם.

הנה, הלכה רווחת היא: [א], ד"גט מעושה" - פסול ובטל מה"ת אף בדיעבד, ואם עברה ונשאת על סמך גט כזה - בניה מן השני הם "ממזרים", [וכמצויין ב"דף המקורות" (ס' 6)]. [ב], הסכמת כל הפוסקים - שאין כופין לגרש על סמך מענת "מאים עלי", [וכמצויין ב"דף המקורות" (ס' 7)]. [ג], הסכמת הפוסקים, שאם עברו וכפו על סמך מענת "מאים עלי" - הגט פסול ובטל אף "בדיעבד" - ובניה מן השני הם "ממזרים" גמורים לכל דבר, [וכמצויין ב"דף המקורות" (ס' 7)]. [ד], הסכמת כל הפוסקים: דגט שניתן - בעוד שהבעל נמצא תפוס וחבוש ביד אנשים, הו"ל "גט מעושה" הפסול ובטל - אף כשלא איימו עליו להכותו, [וכמצויין ב"דף המקורות" (ס' 7)]. [ה], הסכמת כל הפוסקים: דגט שניתן הבעל - תחת איום והגומה להכותו, אם בידם לקיים את איומם - או הו"ל "גט מעושה" הפסול ובטל - אף כשלא הכהו ולא היה אסיר תח"י, [וכמצויין ב"דף המקורות" (ס' 7)]. [ו], הדבר פשוט: דמתן מעות להבעל בעל כרחו - אינו מועיל כלל לגרע אף בכלשהו - הפסול ד"גט מעושה", וכמבואר ב"דף המקורות" (ס' 7)]. [ז], הסכמת כל הפוסקים, דאם כפו את הבעל לגרש - תוך כדי לקפחו מוכות המניע לו ע"פ ישרות - וכמבוקשו, או הגט בטל - אף כשהבעל הוא מאותם שדינם לכופם להוציא בשוטים לכו"ע, כיון דככה"ג ל"ה הכפיה - בכדי לשחררה מעיגונה - אלא בכדי לקפחו מוכיותי, שבחרה "לעגן את עצמה" עבור זה, [וכמבואר ב"דף המקורות" (ס' 7)]. ובג"ד הרי הודיע הבעל - בפני בי"ד, דהגט שהוא רוצה ב"שלום", מ"מ אם יניחוהו להחזיר התקשרותו עם ילדיו - מה שנתקן מאתם בע"כ ונגד רצונם - או יתרצה בלית ברירה לגרש. [ח], הסכמת כל הפוסקים: שאם הבעל מסר מודעה לבטל הגט - מרם שנתבצעה, או הגט בטל - אף כשאינו יכול להוכיח שהי' אנוס, וכמבואר ב"דף המקורות" (ס' 7)]. ובג"ד כבר מסר הבעל מודעה - לפני שנים: שכל גט שיתן - מבלי השתתפות דיין מוסוים, או מבלי שיתקשר עמהם מקודם - עם ה"סימן" המדובר ביניהם, אות היא שניתן באונס - והוא בטל ומבוטל. וכל הג"ל כבר די לפסול הגט בג"ד - כ"פ.

וליתר שאת ולרווחא דמלתא - נוסף: [ט], דכיון שהעדים והשליח - היו "מוסוים" - ואין הבעל יודע מי הם - הוי "עדות שא"א יכול להזימה", וממילא הו"ל גט בלא עדים - שפסול ובטל, [ראה "דף המקורות" (ס' 7)]. [י], מבואר בפוסקים: דמכח הקישויים לקיים פרמי הדינים שיש ב"שליח קבלה" - יש לזהר שלא לגרש כן כלל, [ראה "דף המקורות" (ס' 7)]. [יא], בג"ד שהאשה "הוזהרה" במפורש בכתב ג"פ - [מבי"ד שחתמה אצלם ש"ב מתחלה]: שלא תנשא, ככה"ג כו"ע מודים שאף אם נשאת ע"פ "הוראה מוטעת" תצא, מדל"ה לה להנשא - מרם שנשאו ונתנו המתירין עם המעוררים, להוכיח להם מעמדם ע"פ תוה"ק, [ראה "דף המקורות" (ס' 7)]. [יב], וכש"כ כשהכופין אינם "מועים" - אלא "מוזידין" - וככ"ג, ודאי דאין שום מבוא - להכשיר הגט ככה"ג, [ראה "דף המקורות" (ס' 7)]. [יג], וק"ו כשכפורה בשם אותו הבי"ד - שהבעל כבר פירסם עליהם קונטרס שלם - איך שהתנהגו עמו בניגוד להלכה, ודאי שלא נתן בהם שום סמכות כלל - ואין שום מבוא להכשיר הגט ככה"ג, [ראה "דף המקורות" (ס' 7)]. [יד], הסכמת החת"ס הדבר יהושע והחזו"א, דכ"ה שיש מחלוקת - אם מותר לכופו על גט - או לא, אם סמכו על דעת המקילין - או הגט פסול ובטל מה"ת, [ראה "דף המקורות" (ס' 7)]. וכל הג"ל בתוספת מרובה - נתבאר היטב בשיעורי "קול בית דין" (פמור ד), ולא יצא שום מענה כ"ש בכתב בדיחוי דברינו הברורים בפסלנות הגט.

[ורב חשוב אחד - אחרי התבוננו בכל המון ה"פסלנות" הג"ל - סיכם ואמר: באו חשבון - עד היכן שסמיית עינים של "נצחון" מדומה מגעת: דהרי ברור, דאם עוזריהם של צד האשה - מי ששקעו הון תועפות והשתדלות מרובה - להחריב ולהפריד דוקא בגט פסול, לולי היו משקיעים החצי מזה - עבור "שלום", או לשכנע הבעל בדרכי נועם - לפצותו בהתקשרות עם ילדיו וכיו"ב - שישכים לגרש, כבר הי' הכל מסודר עצוהו"מ, ונראה בעליל - שממרת ה"עסקנים" הוא - להכניס פירצה נוראה זו, דוקא אצל משפחה יקרה זו - המדקדקים בכ"ד בקלה כבחמורה - להכשילם בגט כזה, כדי שזה ימיל "הכשר כללי" על ה"כפיות" הפסולים שלהם, להגדיל בזה את ה"ביזונעם" שלהם - בהצביעם: דאם אצל משפחה זו עשו גט כזה - א"כ כש"כ לאחרים... ורחמנות גדולה על המשפחה - שאין להם מושג כלל לאיזה בוץ שנסחפו - ועוד בזבזו ע"ז הון תועפות... ועל "נצחון" כזה - כשאין כאן גט כלל - הם שמחים... ה"ן].

אשר על כן הרינו להכריז בזה בשער בת רבים, וגם אנו מזהירים בזה את האשה צירל כלום (לבית האכהייוער) מלונדון - ב"התראת בית דין" חמור: שעדיין היא "אשת איש" גמורה, אשתו של בעלה הרב מנחם מענדל כלום נ"י, ואסורה להנשא לשום אדם מרם שתקבל גט כשר מבעלה הג"ל. וחלילה לשום אדם מישראל לישאנה על סמך "גט בטל" הג"ל. ואם תעבור ח"ו ותנשא על סמך "הגט בטל ופסול" הג"ל - ע"פ הוראת זיפינים ומוזידין, או נהיה מוכרחים להכריז עליה ועל הבעל: שעוברים על האיסור החמור והנורא ד"אשת איש" רח"ל, ועל הולדות אשר יולדו להם על סמך גט הג"ל - שהם "ממזרים" גמורים לכל דבר, [וכמבואר ב"דף המקורות" (ס' 7)]. ותצא מזה ומזה - ושאסור לבעלה ליתן לה גט כשר - מרם שנתגרש מן השני, [וכמבואר ב"דף המקורות" (ס' 7)]. ולמזהיר ולגזר שלומים תן כמי נהר, א"ס.

אברהם שמואל יהודה געשמעמנער
ראב"ד ביד"צ סניף "שמרו משפט"

ועל זה כאתי על החתום - בשם שאר חברי הבי"ד - צ - דסניף "שמרו משפט", ד' לסדר "אתם המאתם חמאה גדולה" (כי תשא), חמשה עשר יום לחודש אדר, שנת ה'תשס"מ לפ"ג